

idet det udtryffeligt er bleven bestemt, at de tiltrædende Fæstere ikke skulde have nogen Andeel i de Leieafgifter, som fortiden svares af Trøerne; hvorimod bemeldte Afgifter ville være at indbetale i Jordebogskassen paa Færøerne.

Efterat Trøerne saaledes ere blevene endelig adskilte fra Husegaard, er det kommet under Overveielse, om man ikke, istedetfor at gaae den i bemeldte allerhøieste Resolution fastsatte Vej, at overdrage Trøerne til Besidderne i sædvanligt Livsfæste mod en passende aarlig Afgift til Jordebogskassen; snarere burde søge Forholdet ordnet paa en af de Maader, som var foreslaaet i det af nogle Færinger til Rigsdagen i Aaret 1850 indgivne Andragende om Trøforholdets Ordning overhovedet, nemlig saaledes at Trøerne enten overdroges Besidderne til fuldkommen Eiendom eller til Arvefæste med Ret til at sælge og pantsætte. Af disse Overdragelsesmaader har man anseet Overdragelse til Selveiendom for den i alle Henseender hensigtsmæssigste Form, hvorunder disse Jordstykker kunne overdrages til Indvaanerne i Thorshavn. Arvefæste med Ret til at sælge og pantsætte er hidtil aldeles ubekjendt paa Færøerne, og at overdrage Trøerne til deres nuværende Besiddere i sædvanligt Livsfæste, hvorved maa forstaaes det Fæsteforhold, som er det sædvanlige paa bemeldte Der, nemlig Fæste paa Besidderens og hans Enkes Livstid med fortrinlig Udgang for Fæstereus ældste Søn til at faae Fæste efter Fadereus, er af flere Grunde efter de bestaaende Forhold mindre hensigtsmæssigt. Foruden at de omhandlede Trøer nemlig for størstedelen enten besiddes af flere i Forening eller ere saa smaae, at de i og for sig aldrig vilde kunne blive af nogen som helst Betydning til selvstændig Jordbrug, maa det bemærkes, at det nævnte Fæsteforhold ifkun finder Sted paa det Staten tilhørende matriculerede Jordegods; Bortfæstning af umatriculerede Jorder, som de heromhandlede, kjendes ikke paa Færøerne og Man vilde derfor mangle enhver Norm, hvorefter Indfæstning og Fæsteafgiften for disse Jorder kunne bestemmes. Den Retlighed, som Besidderne ved et saadant Fæsteforhold vilde erholde, vilde heller ikke sætte dem

istand til med den fornødne Frihed at kunne disponere over Jorden, og det vilde navnlig blive dem vanskeligt at faae Trøerne ordnede i større eller mindre samlede Brug, eftersom Omstændighederne maatte gjøre det ønskeligt, og den Nytte, som Beboerne vilde kunde drage af disse Jorder, vilde som Folge heraf betydeligt blive indskrænket. Hertil kommer endelig, at Indvaanerne i Thorshavn, naar de kun skulde have de omhandlede Jorder i sædvanligt Fæste, i Virkeligheden vilde erholde mindre, end de nu have; hidtil have de nemlig i Tillid til den Hensigt, hvori den allerhøieste Resolution af 30te Marts 1831 er given, tildeels anseet sig som Eier af Trøerne, og som saadanne berettigede til at sælge disse, imod hvilke Handeler der ingensinde har været gjort Indsigelse, hverken fra det Offentliges eller fra Husegaardsbøndernes Side. Man har betragtet dette Salg ikke som et Salg af Jorden, men som et Salg af den Leierettighed, som Salgeren besad, og den ny Besidder har derfor, uden at der er bleven oprettet nogen ny Leiecontract med Husegaardsbønderne, svaret den Leieafgift, som Salgeren havde paataget sig at erlægge.

Af disse Grunde maa det ansees rigtigst, at de omhandlede Jordstykker overlades de af Thorshavns Indvaanere, der nu besidde dem, til fri Eiendom, men da dette kun kan skee ifølge Lov, er nærværende Udkast bleven udarbejdet i Justitsministeriet og derefter forelagt Ragsthinget, der eenstemmig har vedtaget samme med nogle enkelte Forandringer, der nedenfor vilde blive nærmere omhandlede.

Med Hensyn til Lovudkastets enkelte §§ bemærkes følgende:

ad §§ 1 og 2.

Det er blevet anseet som en Selvfølge, at det maa være en frivillig Sag, om de nuværende Besiddere af Trøerne vilde have Selveiendom eller ikke, og skjøndt det ikke er rimeligt, at Noget skulde ønske ikke at faae Eiendomsret paa de i Udkastet bestemte Bilkaar, er det dog af det ovennævnte Hensyn anseet for rigtigst, at give Reglen saaledes, at der blot